

# Władysław Garczyński

---

## Kamień Pomorski. Stanowisko 1, wykop 3

---

Informator Archeologiczny : badania 5, 316-317

---

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

osady, kontynuując badania z lat poprzednich. Przebadano łącznie powierzchnię 40 arów, lokalizując i eksplorując 21 obiektów, które stanowiły półziemianki i jamy magazynowe—odpadkowe kształtu owalnego, występujące w dość znacznym rozrzucie przestrzennym, nie noszącym znamion regularnego układu zabudowy. Zdecydowana większość powyższych obiektów charakteryzuje się orientacją względem osi południowo-zachód - północny-wschód, potwierdzając dotychczasowy układ użytkowania przestrzennego większości obiektów przebadanej osady.

Inwentarz ruchomy stanowi bogaty ilościowo i typologicznie materiał ceramiczny lepiomy wyłącznie ręcznie z przewagą form naczyń jajowatych i baniastych, nawiązujących do form najstarszej ceramiki słowiańskiej. Ponadto uzyskano sporą ilość fragmentów prążnic glinianych, kości zwierzęcych oraz niewielką ilość przędlików glinianych i noży żelaznych.

Na osobną uwagę zasługuje fragment glinianej formy odlewniczej znalezionej w wypełniku jednej z półziemianek. Materiał ceramiczny potwierdza dotychczasową chronologię osady, w granicach VI-VII wieku n.e.

**KAMIENŃ POMORSKI**  
Stanowisko 1, wykop 3

Muzeum Pomorza Zachodniego  
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Władysław Garosiński.  
Finansowała Miejska Rada Narodowa w Kamieniu Pomorskim i WKZ w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne X-XII w.

Badania przeprowadzone w wykopie fundamentowym przygotowanym do posadowienia budynku na hotel miejski przy ul. Żanek Rybacki. Wykopiska miały charakter ratunkowy. Wykop o wymiarach 10 x 5 m dostarczył warstw z zawartością kulturową z wczesnego średniowiecza. Odkryto fragmenty elementów mieszkalnych z okrągłaków łączonych na sreb oraz gospodarskich ze ścianami plecienkowymi /XII w./. Odkryto również wał obronny o konstrukcji przekładkowej, który uległ zniszczeniu na skutek pożaru.

Ogółem wyróżniono trzy fazy jego budowy, które rebotnie można datować na X-XII w. Przy stopie wału najmłodszego od strony wewnętrznej odkryte dobrze zachowane konstrukcje ulicy okrężnej wykonane z grubych dranic spoczywających na podkładkach z okrągłaków. Zabytków ruchomych najlichniej reprezentowana jest ceramika. Z innych zabytków na wyróżnienie zasługuje piasta koła do wozu, zydeł drewniany,

przędlik z różowego lupka, fragmenty burt łodzi kłepkowych, które wtórnie użyte były jako wykładzina przy dojściu do budynku z ulicy/?/. Odkryte także dużą ilość kamiennych ciężarków do sieci - "grzęsida". Tegoreczne badania potwierdziły w całej rozciągłości lokalizację grodu księcia Warcisława I, uchwycone bowiem ślady wału wewnętrznego oddzielającego gród od wczesnośredniowiecznego miasta.

LUBIESZEWÓ, pow. Gryfice  
Stanowiska: 2a, 2b, 9, 13

Muzeum Pomorza Zachodniego  
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Woźniakowicz.  
Finansowało MPZ w Szczecinie i Gryfickie  
Towarzystwo Kultury. Siódmy i ostatni se-  
zon badań. Okres rzymski i wczesno śred-  
niowieczne.

Prace zmierzają do odsłonięcia pozostałej części osady z okre-  
su późnorzymskiego /stan. 2b/ i odkrycia dalszych pochówków z okresu  
wczesnorzymskiego na nekropoli "książęcej"/stan. 2a/. W toku tych  
prac odsłonięte również obiekty sąsiedniej osady wczesnośredniowiecz-  
nej /stan. 9/ i ujawnione emontarsysko wczesnośredniowieczne /stan. 13/.  
Badania miały charakter szerokopłaszczyznowy z zastosowaniem sychha-  
cza.

Nekropola z okresu wczesnorzymskiego /stan. 2a/.

W wyniku zakończonych tu badań można stwierdzić, że nekropola  
znajdowała się poza zasięgiem emontarsyska "rodowego" /stan. 1/. Obok  
bogatych pochówków w kurhanach Nr I-III /1908-1913 r./ wystąpiły na  
niej uboższe pochówki ciałopalne /Nr 1-4/. Nekropola została zniszczo-  
nna mwarstwieną na nią osadą z okresu późnorzymskiego.

Osada z okresu późnorzymskiego /stan. 2b/.

Odsłonięte przestrzeń 1550 m<sup>2</sup>, na której ujawniono pozostały  
areal osady z 2 półziemiankami, licznymi jamami i paleniskami, spich-  
lerzem i śladami zagrody dla bydła ?/?. Oprócz ceramiki ręcznie le-  
pionej, wystąpiły fragmenty ceramiki tocznej, noże, nity, przędliki,  
pacierki, fragmenty naczyń szklanych i żelazka A VI z profilowanym  
kabląkiem oraz pełną pochówką i wydłużoną nóżką. W wyniku siedmiolet-  
nich badań odsłonięte przestrzeń 1 ha /9550 m<sup>2</sup>/ całej osady i ujaw-  
nione na niej 12 budynków mieszkalnych /6 słupowych i 6 półziemianek/,  
3 spichlerze, długą budowlę słupową niemieszkalną i liczne urządzenia  
geopedarose m.in. w postaci kilku pieców i rozległych bruków oraz  
ok. 60 palenisk otwartych. Tegoreczne badania potwierdziły ekologicz-  
ny kształt osady.